

A fekete és erdefenyőt fogyasztó márványos gyantamoly (*Gravitarmata margarotana*) három példánya került elő a Burok-völgyből. A mintegy tizenöt évvel ezelőtt Ásotthalmon megjelent lepke terjeszkedése jól nyomon követhető. A Duna-Tisza közén északra terjedt, majd a Bükk lábánál nyugat irányba fordulva elérte Budapestet. A további útvjáról nincs közvetlen adatunk, de most igazolódott, hogy már elérte a Bakonyt is, melynek faunájában új.

Annak ellenére, hogy a Burok-völgyben kevés a fenyő (megjegyzendő, hogy a Királyszállás felőli oldalon jelentősebb lucállomány és a bakonykúti végén jelentősebb feketefenyő-állomány található), mégis számottevő a fenyőt fogyasztó lepkefajok száma: fenyőtükrösmoly (*Epimo-*

tia tedella), fenyőilonca (*Rhyacionia buoliana*), piros gyantamoly (*Rhyacionia pinicolana*), fenyőkéregmoly (*Cydia pactolana*), tobozrágó tükrösmoly (*Piniophila bifasciana*), tobozrágó karcsúmoly (*Dioryctria sylvestrella*), fenyő-rágó karcsúmoly (*Dioryctria abietella*), fenyő-araszoló (*Bupalus piniarius*), fenyőbagoly (*Panolis flammea*).

A Burok-völgyből előkerült a sziklagepekre, gyepekre jellemző pusztai lándzsás bagolylepke (*Simyra nervosa*) egy példánya (8. kép).

Talán ez a kis ízeltő is érzékelteti azt a fajgazdagságot és változatosságot, amit a Burok-völgy lepkefaunája testesít meg. Sajátos mikroklímája, gazdag növényvilága ízelt lábú fajok ezreinek ad otthont. Már a lepkefauna önmagában is bizo-

8. kép. Pusztai lándzsás bagolylepke (*Simyra nervosa*) ©Szócs Levente

nyítja, hogy a völgy kutatásra és védettségre méltó élőhely. Bizonyosra vehető az is, hogy további kutatással nagyszámú védett, ritka rovarfaj előfordulását lehet még igazolni, mint ahogyan az már a xilofág rovarok 2010-es kutatása során is egyértelműen igazolódott.

Fogságban kelt vörös vércse

Az Őrségi Nemzeti Park Igazgatóság Kőszegen működő Madárvédelmi Mintatelepén 2010. augusztus 14-én gyűrték meg azt a vörös vércsét, amelynek 2011. január közepén Észak-Albániában, a Shkodra-tó térségében egy vadász oltotta ki az életét. A madár jelölőgyűrűjének számát és fényképét egy albán természetvédő juttatta el a Magyar Madártani és Természetvédelmi Egyesület Madárgyűrűző Központjába. A fiatal vércse a Madárvédelmi Mintatelepen élő, tartósan sérült, ezért a szabad életre alkalmatlan vércsepár zárt térben felnevelt fiókája. A gyűrűzése és a lelövése közt eltelt közel 5 hónap és az általa megtett, mintegy 630 km bizonyítja, hogy a sérült ragadozómadarak zárttéri költéséből származó fiókák a megfelelő repatriációt követően alkalmasak a szabad életre és hozzájárulhatnak a vadon élő madárállományok fennmaradásához.

A vörös vércse (*Falco tinnunculus*) Európa és Magyarország egyik leggyakoribb ragadozómadara. A nálunk fészkelő madarak közül a fiatalok vonulók, széles frontvonalban repülve érik el telelőhelyüket, a Földközi-tenger medencéjét. A hazánkban 1951 óta gyűrűzött 6716 vörös vércse közül csupán 17 példány került meg külföldön, Albániában azonban eddig egy sem. A kőszegi Madárvédelmi Mintatelepen 1994 óta folyó ragadozómadár-mentő munka során már 61 pld., sérült szülők által felnevelt vörös vércse fiókát repatriáltak sikeresen a természetvédelmi szakemberek.

Dr. Németh Csaba

Fotó: **Ifj. Vasuta Gábor**

